

רחל מרחלת על כל העולם

אז אני מתנצלת

אל תשאלו איזו שטיפה קיבלתי מהעורך שלי!

זה היה כך: ביום השלישי שעבר השתתף העורך שלי בחתונה. בדרך-כלל לא רואים אותו במקומות כאלה, כי האיש ממש שונא חתונות. וגם בריתות והלוויות וכו'. אבל זאת היתה הזדמנות מיוחדת, כי העורך שלי רצה להביע בצורה זו את הוקרתו למארחים. הפרופסור **מיכאל סלע**, נשיא מכון וייצמן, ואשתו **שרה**, על מעשה יפה שעשו. הסלעים העמידו את בניין-השרד היפה והמרווח של נשיא המכון לרשות חתונתה של **בתיה שושני**, שהיא ידידת-נעורים של שרה סלע. כי בשעתו הבטיחה שרה לבתיה שכאשר תחתן, יעמד ביתה

טובות השלוש

נון האחת

אולי אינני מחדשת לכם דבר, אבל אין כמו מסיבות לשיפור מצב-רוחו של הגבר הבודד, ואפילו אם הוא רק האדריכל **יורם רסקין**, שנשאר בסילווסטר האחרון אלמן-קש. אחרי שאשתו **רפנה**, החליטה לחגוג את החג הקדוש לנוצרים בארצות-הברית יחד עם אמה, הספרית **אנטיה**. וכך, בעוד אשתו עוזרת ליד האמא שלה באמריקה, יודעות השמועות לספר כאילו היא ויורם ארטורטו עומדים להתגרש. אבל הוא, כמוכן, מכחיש את השמועות המרשעות בכל תוקף. והוא היה כל-כך להוט להכחיש אותן, עד שכדי שכולם יירגעו לחלוטין הוא הגיע למסיבת הסילי-ווסטר שנערכה בביתו של איש הספורט **נעמן שקוויצק**, שבהרצליה-פיתוח. עם לא פחות משלוש ילדות טובות.

יורם העמיס אז השלישייה היפה ברונטיאק שלו, וכלל ידוע הוא שכל זמן שהבן-אדם לא מופיע עם אחת היחידה אלא עם כמה בבת-אחת, אין מקום לדאגה והעניין עדיין לא רציני. אין לי מושג מה היתה חוכמתו המקורית

יורם רסקין עם נעמי, לידיה ונהה לא רציני

מאיר ובתיה אנכי בחתונתם מחווה יפה

לרשותה לחגוג בו את המאורע. כל האירוח עצמו היה כמוכן, על חשבון הזוג המאורש, שדאג לכך ביד רחבה.

אז העורך נסע לרחובות לחתונה, והתי-רשם בצורה הכי יפה שאפשר מהכנסת האורחים של הסלעים. וגם אחרי שמאות האורחים הלכו, הוא נשאר בחוג מצומצם והתלוצץ עם בעלי-הבית.

תארו לכם את תדהמתו כאשר הסתבר לו, למחרת היום, כי כמה שעות לפני החתונה הופיעה במדור זה רשימה שהכילה כמה שורות, שהטילו דווקא דופי במעשה היפה של הסלעים.

איני יודעת איך השתבשו השורות האלה. משהו מוזר קרה לנתן בדרך ממכונת-הכתיבה שלי אל מכונת-הדפוס. אבל מפני שאני אחראית — מה שנקרא „אחריות מיניסטריאלית“ — אני רוצה להתנצל מקרב לב. לא היתה שום הצדקה לרמזים שכאלו נרמזו באותו קטע. בחיי.

ככה, עכשיו הוקל לי, ואני מאחלת לזוג הטרי, בתיה ובעלה כלכל אל-על **מאיר אנטי**, ירחיבש עליו ושמה מכל הלב ועם כל הלב.

סיפור-אהבה

שווייצי

בי? למי שעדיין לא יודע, רביבו הוא אמנם ישראלי, שעלה ממארוק, למד בירושלים ואפילו את התסריט לסרטו השלים בבירה, אבל בכל הנוגע לנשים, ובפרט האישה הפרטית שלו, הוא מעדיף אותן בלונדניות וקרות. רק אחת כמו **דוריס**, אשתו השווייצרית, שגדלה באלפיס,

רפאל רביבו בלונדנית קרה

יכלה למצוא את דרכה אל ביתו ואל ליבו.

אז משה לשם, אחרי שקיבלנו את הד"ש מסר' פדרקוף עתיר-המיליונים, מודיע רביבו שקודם-כל, האיש עוד יבוא לארץ, רק סבלנות. שנית, סר' כבר הבטיח לבמאי בארץ שיסכים להפיק סרט נוסף, שאותו יכתוב ויביים רביבו, ושלישית, דוריס נשארה בשווייץ כדי לנהל את העסקים לקראת הסרט החדש.

אומנם, תסריט עדיין אין, אבל רביבו ביקש מאד שאבקש מבנות-החמד הישרא-ליות, לאו-לירוך אליו, כי מי שתמצא חן בעיניו ייקחנה על כנפי מטוס לשווייץ ושם מובטחת לילדה הצלחה, לפחות כמו זו שלו.

רק תעזבו אתכם מהמחשבות שהוא מחפש לבגוד בדוריס, או משהו כזה. לא נכון. רביבו פשוט התאהב בשווייץ, ורוצה שיהיו איתו מה שיותר ישראליים. שכן, לדבריו, בלי הגימעה זה פשוט לא זה.

התכשיט של שרגא

תרשו לי, בהזדמנות חגיגית זו, להשלים את הדיווח על הסילווסטר בעניין המסיבה שאירגן הצלם **נורברט סגל**, ואשר התפתחה לו יותר טוב מכפי שדימיון לו בחשכת חדר-ההושך הגדולים שבסטודיו שלו. מה אומר ומה אדבר, הבחור הזה אינו שוקט על שמריו, והשימחה במעונו היפה הולכת ותופחת ממסיבה למסיבה. אחרי שבמסיבה הקודמת הוא העביר טסט את הגג הפתוח שלו, המשקיף על מעונות האמנים שביפו העתיקה, הוא בדק את החדר האדום שבמפילס השני, והפעם עשה טסט לרחבת-הריקודים הגדולה שלו. גו, וכרגיל אצל נורברט, הכל דפק כמו שעון. נורברט, המכונה באחרונה **שרגא**, בלל צילומי-הסירטומט הענקיים שבהם הוא מופיע בשם זה, הפתיע את כל אורחיו כשקיבל את פניהם בגלימה חומה רחבת-שוליים עם ריקמת-זהב, סטייל בזהמי, כדרכו החליף חידן פה, רקד עם חתיכה שם, הגיש בורקאס ופוגש, אבל את נסיכת-חלומותיו עדיין לא הצליח למצוא. ועד שזו תגיע סוף-סוף, נורברט נהנה מאד מהיפות שבאו למסיבה.

אבל כשהגיעה לשם, במפתיע, אחרי חצות, מעצבת-התכשיטים **רחל גרא**, הוא כאילו נולד מחדש.

רחל, שחזרה בדיוק יום לפניכן מסיבוב הופעות בארצות-הברית, התייצבה כדי לחתום במידיה בפניקס-הנוכחות של נורברט, וזה, כמו שראה תכשיט יקר-המציאות שכמותה שבאה לבדה, מיהר לאסוף אותה תחת חסותו, כי לא רצה שחלילה מישהו אחר יגנוב אותה לעצמו, וכך, כל הערב כולו, עונדה על גלימתו של נורברט, הם בילו ביחד.

ואתם רק יכולים לתאר לעצמכם מה התרחש שם אחרי שכולם הסתלקו. רחל פשוט הזמינה מונית, ונסעה הביתה להשי-לים שעות שינת.

נורברט סגל ורחל גרא תורג'י-סיכום